

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 594

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 23 august 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 995 din 8 iulie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 90 alin. 2, art. 171 alin. 1, art. 214 alin. 5 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală	2–3
Decizia nr. 1.000 din 8 iulie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. a), c) și k) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii	4–5
Decizia nr. 1.009 din 8 iulie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului	5–6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
629. — Hotărâre pentru modificarea unor anexe la Hotărârea Guvernului nr. 964/2002 privind atestarea domeniului public al județului Mureș, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Mureș	6
859. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 81/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului	7–11
DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
213. — Decizie privind eliberarea doamnei Adina Petrescu din funcția de secretar de stat, șef al Departamentului pentru Lupta Antifraudă — DLAF	12
214. — Decizie pentru numirea domnului Dumitrescu Claudiu Constantin în funcția de șef, cu rang de secretar de stat, al Departamentului pentru Lupta Antifraudă — DLAF	12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.119. — Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Listei cuprinzând standardele române care adoptă standarde europene armonizate ale căror prevederi se referă la dispozitive medicale implantabile active	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 995**

din 8 iulie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 90 alin. 2, art. 171 alin. 1, art. 214 alin. 5 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 90 alin. 2, art. 171 alin. 1, art. 214 alin. 5 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Ștef în Dosarul nr. 5.200/83/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.200/83/2006, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 90 alin. 2, art. 171 alin. 1, art. 214 alin. 5 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de inculpatul Ioan Ștef cu ocazia soluționării recursurilor declarate împotriva Deciziei penale nr. 201/A din 6 noiembrie 2008, pronunțată de Tribunalul Satu Mare într-o cauză având ca obiect infracțiunea de gestiune frauduloasă prevăzută și pedepsită de art. 214 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 90 alin. 2 și art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) și art. 124 alin. (2) și (3), precum și ale art. 11 și 20 raportate la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar cele ale art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 171 alin. 1 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 24 alin. (1) și (2) și art. 53 alin. (1) și (2), precum și prevederile art. 6 paragraful 1 și 3 lit. c) și d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, arată, în esență, că, „în faza actelor premergătoare, făptuitorul, fie personal, fie prin intermediul apărătorului său, nu are dreptul să asiste la niciunul dintre actele care se efectuează până la începerea urmăririi

penale.” De asemenea, consideră că „toate aceste acte efectuate în cursul urmăririi penale, fără o minimă garanție a dreptului la apărare, nu ar trebui să poată fi valorificate prin intermediul unui proces-verbal, în condițiile art. 224 alin. 3 din Codul de procedură penală.”

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie următoarele dispoziții din Codul de procedură penală: art. 6 alin. 1 și 4 cu denumirea marginală **Garantarea dreptului la apărare**, art. 70 alin. 2 cu denumirea marginală **Întrebări și lămuriri prealabile**, art. 90 alin. 2 cu denumirea marginală **Procesul-verbal ca mijloc de probă**, art. 171 alin. 1 cu denumirea marginală **Asistența învinuitului sau a inculpatului**, art. 214 alin. 5 cu denumirea marginală **Actele încheiate de unele organe de constatare** și art. 224 alin. 1 și 3 cu denumirea marginală **Acte premergătoare**.

Aceste dispoziții de lege au următorul conținut:

— Art. 6 alin. 1 și 4: „Dreptul de apărare este garantat învinuitului, inculpatului și celorlalte părți în tot cursul procesului penal. [...]

Orice parte are dreptul să fie asistată de apărător în tot cursul procesului penal.”;

— Art. 70 alin. 2: „Învinuitului sau inculpatului i se aduc apoi la cunoștință fapta care formează obiectul cauzei, încadrarea juridică a acesteia, dreptul de a avea un apărător, precum și dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-i-se totodată atenția că ceea ce declară poate fi folosit împotriva sa. Dacă învinuitul sau inculpatul dă o declarație, i se pune în vedere să declare tot ce știe cu privire la fapta și la învinuirea ce i se aduce în legătură cu aceasta.”;

— Art. 90 alin. 2: „De asemenea, sunt mijloace de probă procesele-verbale și actele de constatare, încheiate de alte organe, dacă legea prevede aceasta.”;

— Art. 171 alin. 1: „Învinuitul sau inculpatul are dreptul să fie asistat de apărător în tot cursul urmăririi penale și al judecării, iar organele judiciare sunt obligate să-i aducă la cunoștință acest drept”;

— Art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală: „Procesele-verbale încheiate de aceste organe constituie mijloace de probă.”;

— Art. 224 alin. 1 și 3: „În vederea începerii urmăririi penale, organul de urmărire penală poate efectua acte premergătoare. [...]

Procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare.

Astfel, prin Decizia nr. 331 din 28 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 675 din 28 iulie 2005, și prin Decizia nr. 524 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 7 septembrie 2006, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 2 și ale art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală. Cu acele prilejuri, Curtea a constatat că „împotriva înscrisurilor menționate de textele din Codul de procedură penală enunțate se poate formula contestație ce se soluționează atât pe cale administrativă de către organul competent, cât și de către o instanță de judecată independentă și imparțială, instituită de lege, iar persoana ce se consideră lezată în drepturile sale beneficiază de două grade de jurisdicție. De asemenea, în procesul deliberării, judecătorul verifică și evaluează materialul probator și își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat în cauză, prin coroborarea și aprecierea probelor, și nu prin raportarea exclusivă la procesele-verbale și actele de constatare întocmite de alte organe cu competență specială. Așadar, judecata se desfășoară de către o instanță independentă și imparțială, în condiții de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar judecătorul își fundamentează soluția pe întregul probatoriu administrat, verificând, evaluând și coroborând probele, astfel că informațiile culese imediat după săvârșirea faptei reclamate, în măsura obținerii lor legale, nu pot crea în mod concret riscul unui abuz de procedură.”

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 90 alin. 2, art. 171 alin. 1, art. 214 alin. 5 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Ștef în Dosarul nr. 5.200/83/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

De asemenea, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 647 din 28 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 10 iunie 2009, Curtea Constituțională, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 4, art. 70 alin. 2, art. 171 alin. 1 și art. 224 alin. 1 și 3 din Codul de procedură penală, a statuat, între altele, că „actele premergătoare au o natură proprie, care nu poate fi identificată sau subsumată naturii precise și bine determinate a altor instituții. Așa cum rezultă din chiar denumirea lor, acestea premerg faza de urmărire penală, având un caracter de anterioritate desprins din scopul instituirii lor, și anume acela de a completa informațiile organelor de urmărire penală, de a verifica informațiile deținute și de a fundamenta convingerea organului de cercetare penală ori procurorului cu privire la oportunitatea începerii ori neînceperii urmăririi penale. Așa fiind, aceste acte, prin conținutul lor, au un caracter *sui generis*, limitat însă de atingerea scopului. Abia dincolo de această graniță se poate vorbi de o împingere într-un cadru extraprocesual al actelor care trebuie îndeplinite sub hegemonia garanțiilor impuse de faza urmăririi penale”.

De altfel, prin Decizia nr. 141 din 5 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 585 din 30 noiembrie 1999, Curtea a reținut că „garantarea dreptului la apărare nu se poate asigura în afara procesului penal, înainte de începerea urmăririi penale, când făptuitorul nu are calitatea procesuală de învinuit sau inculpat. [...] Efectuarea de către organele de urmărire penală a unor acte premergătoare, anterior începerii urmăririi penale, în vederea strângerii datelor necesare declanșării procesului, nu reprezintă momentul începerii procesului penal și se efectuează tocmai pentru a se constata dacă sunt sau nu temeiuri pentru începerea procesului penal”. S-a mai reținut, de asemenea, că, deși, „în conformitate cu prevederile art. 224 din Codul de procedură penală, procesul-verbal prin care se constată efectuarea unor acte premergătoare poate constitui mijloc de probă, dreptul la apărare al învinuitului nu poate fi considerat ca fiind încălcat, pentru că acesta are posibilitatea de a-l combate cu alt mijloc de probă” atunci când instanța ar înțelege să îi dea eficiență.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.000

din 8 iulie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. a), c) și k) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. a), c) și k) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Total Grup Security” — S.R.L. din Buzău în Dosarul nr. 3.285/200/2009 al Judecătoria Buzău.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neintemeiată, arătând că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor din Constituție invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.285/200/2009, **Judecătoria Buzău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. a), c) și k) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Total Grup Security” — S.R.L. din Buzău cu prilejul soluționării unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate conferă organului de control prerogative care încalcă drepturile fundamentale ale persoanei fizice și juridice statuate prin Constituție.

Judecătoria Buzău consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 19 alin. (1) lit. a), c) și k) din Legea nr. 108/1999

pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 10 octombrie 2002, dispoziții potrivit cărora:

„Art. 19. — (1) *Inspectorii de muncă au următoarele drepturi:*

a) să aibă acces liber, permanent și fără înștiințare prealabilă, în sediul persoanei juridice și în orice alt loc de muncă organizat de aceasta; [...]

c) să procure dovezi, să efectueze investigații sau examene, să ceară prezentarea documentației pe care o consideră necesară, să realizeze măsurători sau să preleveze mostre de substanțe utilizate în procesul de producție; [...]

k) să ceară informații, fie singuri, fie în prezența martorilor, de la orice persoană și despre orice problemă care constituie obiectul controlului;”.

Autorul excepției consideră că aceste prevederi de lege sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 27 alin. (1) privind inviolabilitatea domiciliului, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și art. 45 referitor la libertatea economică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu dispozițiile art. 27 din Constituție. Astfel, respingând ca neintemeiate criticile de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 296 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 10 august 2005, Curtea a reținut că „nu pot fi opuse activității Inspecției Muncii obligații ce decurg din prevederile art. 27 din Constituție privind inviolabilitatea domiciliului, având în vedere natura deosebită a activității Inspecției Muncii, specificul atribuțiilor pe care le are de îndeplinit, conform legii, această autoritate, obiectul controlului și locurile unde se desfășoară acesta”.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 45 din Constituție, Curtea reține că garantarea libertății economice se face în limitele respectării cadrului legal care stabilește exercitarea acestor drepturi. Prin decizia mai sus amintită, Curtea reținea că „intervenția din partea inspectorilor de muncă în sfera de activitate a persoanelor juridice are un scop legitim și este necesară într-o societate democratică, având în vedere că, în conformitate cu prevederile art. 5 lit. a) din Legea nr. 108/1999, printre obiectivele Inspecției Muncii se numără și controlul aplicării prevederilor legale referitoare la relațiile de muncă, la securitatea și sănătatea în muncă, la protecția salariaților care lucrează în condiții deosebite și a prevederilor legale referitoare la asigurările sociale. Totodată [...] măsurile prevăzute de dispozițiile de lege criticate sunt proporționale cu scopul legitim urmărit, întrucât numai în acest mod se asigură desfășurarea în condiții optime a operațiunilor de control de către Inspecția Muncii, în îndeplinirea atribuțiilor acesteia, iar drepturile conferite inspectorilor de muncă au în vedere atât specificul activității de control exercitate, cât și importanța socială a acestei activități de ordine publică.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În sfârșit, Curtea constată că dispozițiile art. 44 din Constituție, referitoare la dreptul de proprietate privată, nu au incidență în cauză, întrucât textele de lege criticate nu instituie nicio restrângere a prerogativelor dreptului de proprietate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. a), c) și k) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Total Grup Security” — S.R.L. din Buzău în Dosarul nr. 3.285/200/2009 al Judecătoriei Buzău.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.009

din 8 iulie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Florin Mihăiță în Dosarul nr. 37/2/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale prin Decizia nr. 37/2010, pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 37/2/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului**. Excepția a fost ridicată de Florin Mihăiță cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 3.158 din 18 noiembrie 2008 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate realizează un tratament juridic discriminatoriu între persoane aflate în situații similare, comparabile. În acest sens, arată că se creează în mod nejustificat o discriminare între polițiștii care dobândesc calitatea de judecător sau procuror prin concurs și cei care dobândesc aceeași calitate prin admiterea în cadrul

Institutului Național al Magistraturii, acestora din urmă fiindu-le imputabile cheltuielile de școlarizare. Prin urmare, dispozițiile art. 69 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 360/2002 sunt neconstituționale în măsura în care exclud posibilitatea încetării raporturilor de serviciu ale polițistului în scopul numirii într-o altă funcție publică, atunci când pentru numirea în funcția publică este necesară o perioadă de formare profesională inițială aferentă funcției pe care urmează să o îndeplinească. De asemenea, consideră că textul de lege criticat aduce o îngrădire a dreptului la formare profesională. În acest sens, arată că imputarea cheltuielilor de școlarizare constituie un obstacol care împiedică un ofițer de poliție judiciară cu studii juridice, având până la 5 ani vechime, să urmeze pregătirea în cadrul Institutului Național al Magistraturii pentru a profesa ca magistrat.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că textul de lege criticat este neconstituțional, în măsura în care interpretarea sintagmei „funcție publică” se limitează la definiția acestei noțiuni, conținută în art. 2 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, în detrimentul persoanelor care exercită prerogativele unei funcții publice, dar care nu au calitatea de funcționar public în sensul reglementării indicate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 69 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002, dispoziții potrivit cărora: „Art. 69. — (1) *Încetarea raporturilor de serviciu ale polițistului se dispune în mod corespunzător de către persoanele care, potrivit art. 15, au competența de acordare a gradelor profesionale și are loc: [...] e) la numirea într-o altă funcție publică;*”.

Autorul excepției consideră că prevederile de lege criticate sunt contrare dispozițiilor art. 16 din Constituție referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la interzicerea discriminării. De asemenea, consideră că este încălcat și art. 41 alin. (1) și (2) din Constituție referitor la dreptul la muncă și măsurile de protecție socială ale salariaților.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Florin Mihăiță în Dosarul nr. 37/2/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 iulie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea unor anexe la Hotărârea Guvernului nr. 964/2002 privind atestarea domeniului public al județului Mureș, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Mureș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 964/2002 privind atestarea domeniului public al județului Mureș, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Mureș, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 686 și 686 bis din 17 septembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Anexa nr. 19 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Băla” se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1.**

2. **Anexa nr. 23 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Bogata” se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2.**

3. **Anexa nr. 52 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al comunei Ibănești” se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 3.**

Art. II. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

București, 30 iunie 2010.
Nr. 629.

*) Anexele nr. 1—3 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 81/2010
privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației,
Cercetării, Tineretului și Sportului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 81/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 9 februarie 2010, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, ajutat de 2 vicepreședinți cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a primului-ministru, la propunerea ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.”

2. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Direcțiile județene pentru sport și tineret, respectiv Direcția pentru Sport și Tineret a Municipiului București sunt servicii publice deconcentrate ale Autorității Naționale pentru Sport și Tineret, cu personalitate juridică.”

3. Articolul 13 se abrogă.

4. La articolul 21, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului este ajutat în activitatea sa de 2 secretari de stat, precum și de președintele și vicepreședintele Autorității Naționale de Cercetare Științifică, de președintele și vicepreședinții Autorității Naționale pentru Sport și Tineret, numiți în condițiile legii.”

5. La articolul 23, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Numărul maxim de posturi pentru Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului este de 446, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetului ministrului.”

6. Anexele nr. 1, 3, 5 și 6 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—4, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Încadrarea personalului în numărul de posturi aprobat și pe funcțiile aferente se realizează în termenele legale, cu respectarea regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de funcții.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul educației, cercetării,
tineretului și sportului,

Daniel Petru Funeriu

Viceprim-ministru,

Markó Béla

Ministrul muncii, familiei
și protecției sociale,

Mihai Constantin Șeitan

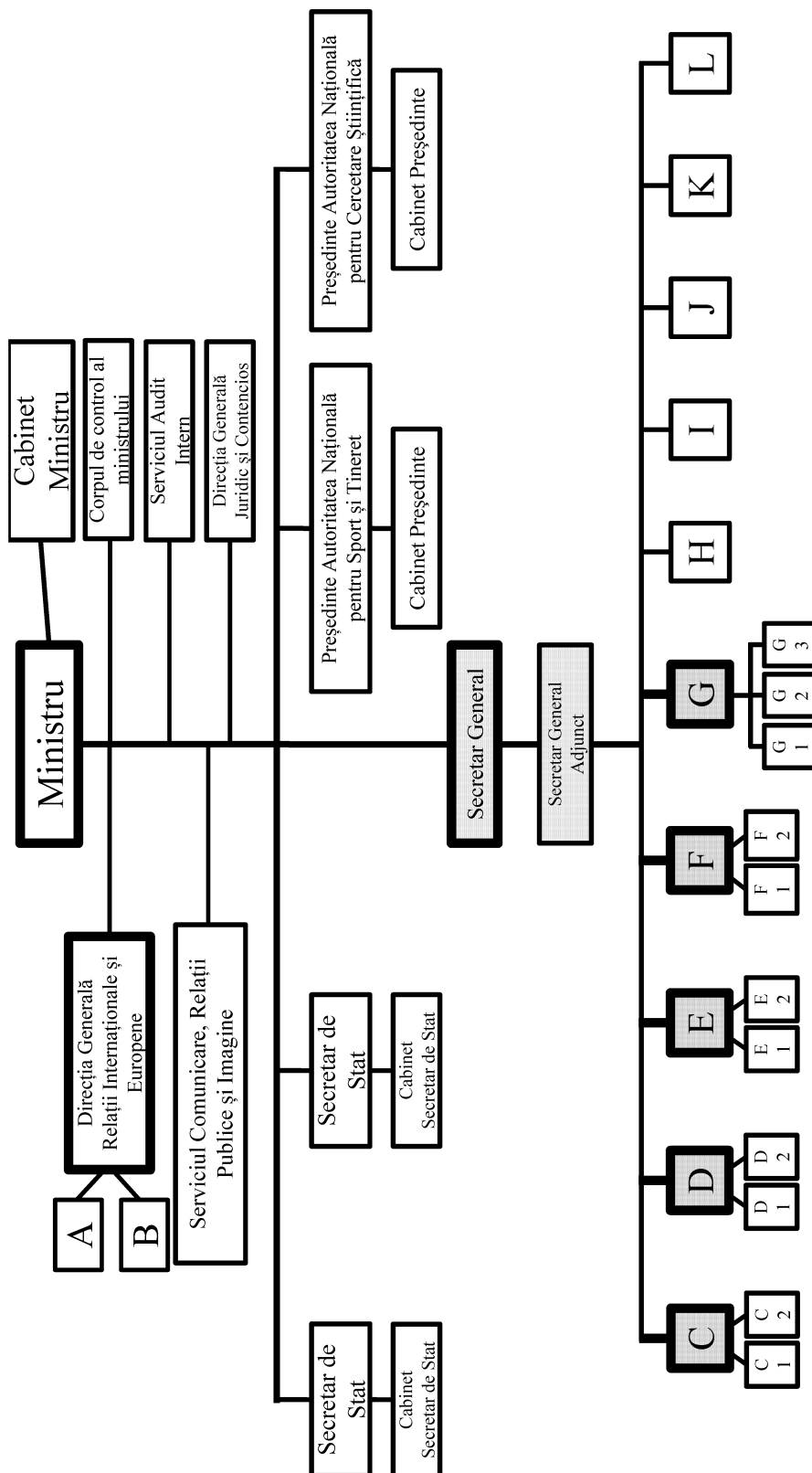
p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului**

Nr. de posturi 446, cu excepția demnitărilor și cabinetului ministrului

- A: Direcția Afaceri Europene
- B: Direcția Parteneriate Internaționale și României de Pretutindeni
- C: **Direcția Generală Învățământ Superior, Echivalarea și Recunoașterea Studiilor și Diplomelor**
- C1: Direcția Strategii de Finanțare Instituțională
- C2: Centrul Național pentru recunoașterea și echivalarea diplomelor funcționează la nivel de direcție
- D: **Direcția Generală Educație și Învățare pe Tot Parcursul Vieții**
- D1: Direcția Inspecție Școlară
- D2: Direcția învățare pe tot parcursul vieții și programe
- E: **Direcția Generală Management, Resurse Umane și Rețea Școlară**
- E1: Direcția Politici de Personal și Rețea Școlară
- E2: Direcția Formare Continută a Personalului din Învățământul Preuniversitar
- F: **Direcția Generală Învățământ în Limbile Minorităților, Relația cu Parlamentul și Partenerii Sociali**
- F1: Direcția Minorități
- F2: Direcția Relația cu Parlamentul și Partenerii Sociali
- G: **Direcția Generală Economic, Finanțe, Resurse Umane**
- G1: Direcția Resurse Umane
- G2: Direcția Buget Finanțe
- G3: Direcția Achiziții și Administrativ
- H: Direcția Modernizarea Patrimoniului, Investiții și Informatică
- I: Unitatea de Management a Proiectelor cu Finanțare Externă
- J: Unitatea de Management a Proiectelor pentru Modernizarea Rețelei Școlare și Universitare
- K: Modernizarea Funcționează la nivel de Direcție
- L: Unitatea de Implementare a Proiectelor Finanțate din Fonduri Structurale

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

INSTITUȚIILE ȘI UNITĂȚILE
care funcționează în subordinea sau în coordonarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului,
exceptând unitățile de cercetare științifică și unitățile care funcționează în subordinea Autorității Naționale
pentru Cercetare Științifică, precum și cele care funcționează în subordinea Autorității Naționale pentru Sport și Tineret

A. Instituții de învățământ și alte unități subordonate sau în coordonare

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
0	1	2
I.	Inspectorate școlare județene și Inspectoratul Școlar al Municipiului București — servicii publice deconcentrate ale Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în a căror subordine funcționează unitățile conexe, unități pentru activitatea extrașcolară și cluburi sportive școlare	Bugetul de stat
II.	Instituții de învățământ superior de stat:	
1.	Universitatea „Politehnica” din București	Venituri proprii
2.	Universitatea Tehnică de Construcții București	Venituri proprii
3.	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București	Venituri proprii
4.	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București	Venituri proprii
5.	Universitatea din București	Venituri proprii
6.	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București	Venituri proprii
7.	Academia de Studii Economice din București	Venituri proprii
8.	Universitatea Națională de Muzică din București	Venituri proprii
9.	Universitatea Națională de Arte din București	Venituri proprii
10.	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „Ion Luca Caragiale” din București	Venituri proprii
11.	Universitatea Națională de Educație Fizică și Sport din București	Venituri proprii
12.	Școala Națională de Studii Politice și Administrative din București	Venituri proprii
13.	Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia	Venituri proprii
14.	Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad	Venituri proprii
15.	Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău	Venituri proprii
16.	Universitatea de Nord din Baia Mare	Venituri proprii
17.	Universitatea „Transilvania” din Brașov	Venituri proprii
18.	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca	Venituri proprii
19.	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca	Venituri proprii
20.	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca	Venituri proprii
21.	Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” din Cluj-Napoca	Venituri proprii
22.	Academia de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca	Venituri proprii
23.	Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca	Venituri proprii
24.	Universitatea „Ovidius” din Constanța	Venituri proprii
25.	Universitatea Maritimă din Constanța	Venituri proprii
26.	Universitatea din Craiova	Venituri proprii
27.	Universitatea de Medicină și Farmacie din Craiova	Venituri proprii
28.	Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați	Venituri proprii
29.	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași	Venituri proprii
30.	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași	Venituri proprii
31.	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași	Venituri proprii
32.	Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași	Venituri proprii
33.	Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași	Venituri proprii
34.	Universitatea din Oradea	Venituri proprii
35.	Universitatea din Petroșani	Venituri proprii
36.	Universitatea din Pitești	Venituri proprii
37.	Universitatea Petrol—Gaze din Ploiești	Venituri proprii
38.	Universitatea „Eftimie Murgu” din Reșița	Venituri proprii
39.	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu	Venituri proprii
40.	Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava	Venituri proprii

0	1	2
41.	Universitatea „Valahia” din Târgoviște	Venituri proprii
42.	Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu	Venituri proprii
43.	Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș	Venituri proprii
44.	Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș	Venituri proprii
45.	Universitatea de Arte din Târgu Mureș	Venituri proprii
46.	Universitatea „Politehnica” din Timișoara	Venituri proprii
47.	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara	Venituri proprii
48.	Universitatea de Vest din Timișoara	Venituri proprii
49.	Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara	Venituri proprii
III.	Comisia Națională a României pentru UNESCO	Bugetul de stat
IV.	Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării, Dezvoltării și Inovării	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
V.	Centrul Național de Evaluare și Examinare	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
VI.	Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
VII.	Agenția de Credite și Burse de Studii	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
VIII.	Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
IX.	Federația Sportului Școlar și Universitar	Bugetul de stat
X.	Centrul pentru Formare Continuă în Limba Germană	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
XI.	Secretariatul Național Român al Rețelei Universităților de la Marea Neagră	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
XII.	Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
XIII.	Corul Național de Cameră „Madrigal”	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
XIV.	Agenția de Administrare a Rețelei Naționale de Informare pentru Educație și Cercetare	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
XV.	Palatul Național al Copiilor din București	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat

0	1	2
XVI.	Biblioteci centrale universitare și pedagogice:	
1.	Biblioteca Centrală Universitară din București	Bugetul de stat
2.	Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu” din Iași	Bugetul de stat
3.	Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga” din Cluj-Napoca	Bugetul de stat
4.	Biblioteca Centrală Universitară „Eugen Todoran” din Timișoara	Bugetul de stat
5.	Biblioteca Pedagogică Națională „I.C. Petrescu” din București	Bugetul de stat

B. Alte unități aflate în coordonarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului

Denumirea unității	Sursa de finanțare
Regia Autonomă „Editura Didactică și Pedagogică”	Venituri proprii

ANEXA Nr. 3

(Anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 81/2010)

**INSTITUȚIILE ȘI UNITĂȚILE
de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare care funcționează în subordinea directă
a Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului**

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
1.	Institutul de Științe ale Educației	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
2.	Centrul European UNESCO pentru Învățământul Superior (CEPES)	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
3.	Institutul Limbii Române	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat
4.	Centrul de Cercetări Biologice din Jibou	Venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat

NOTĂ:

a) Numărul maxim de posturi pentru unitățile și activitățile de învățământ, cercetare, tineret și sport din subordinea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, finanțate integral de la bugetul de stat, este de 7.815.

b) Numărul maxim de posturi pentru unitățile din subordinea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, este de 4.470.

ANEXA Nr. 4

(Anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 81/2010)

**ORGANE DE SPECIALITATE
ale administrației publice centrale de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare,
precum și de tineret și sport, care funcționează în subordinea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului**

Nr. crt.	Denumirea unității	Sursa de finanțare
1.	Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică	Bugetul de stat
2.	Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret	Bugetul de stat

NOTĂ:

a) Numărul maxim de posturi pentru unitățile finanțate prin bugetul Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, este de 2.

b) Numărul maxim de posturi pentru unitățile finanțate prin bugetul Autorității Naționale pentru Sport și Tineret, finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, este de 3.361.

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****privind eliberarea doamnei Adina Petrescu din funcția
de secretar de stat, șef al Departamentului pentru Lupta
Antifraudă — DLAF**

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 1 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 25/2007, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Pe data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Adina Petrescu se eliberează din funcția de secretar de stat, șef al Departamentului pentru Lupta Antifraudă — DLAF.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

București, 20 august 2010.

Nr. 213.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru numirea domnului Dumitrescu Claudiu Constantin
în funcția de șef, cu rang de secretar de stat,
al Departamentului pentru Lupta Antifraudă — DLAF**

Având în vedere Hotărârea nr. 315 din 19 august 2010 a Consiliului Superior al Magistraturii — Secția pentru procurori,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 1 alin. (1) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 25/2007, cu modificările și completările ulterioare,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 23 august 2010, domnul Dumitrescu Claudiu Constantin se numește în funcția de șef, cu rang de secretar de stat, al Departamentului pentru Lupta Antifraudă — DLAF.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOCContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Daniela Nicoleta Andreescu

București, 20 august 2010.

Nr. 214.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

pentru aprobarea Listei cuprinzând standardele române care adoptă standarde europene armonizate ale căror prevederi se referă la dispozitive medicale implantabile active

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale economice cu nr. Cs.A 8.822 din 17 august 2010, având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 55/2009 privind dispozitivele medicale implantabile active,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Lista cuprinzând standardele române care adoptă standarde europene armonizate ale căror prevederi se referă la dispozitive medicale implantabile active și ale căror referințe au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ordinul ministrului sănătății nr. 535/2004 privind aprobarea Listei cuprinzând standardele române care adoptă standarde europene armonizate ale căror prevederi se referă la dispozitive medicale implantabile active, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 438 din 17 mai 2004, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Raed Arafat

București, 17 august 2010.
Nr. 1.119.

ANEXĂ

LISTA

cuprinzând standardele române care adoptă standarde europene armonizate ale căror prevederi se referă la dispozitive medicale implantabile active

Nr. crt.	Indicativul standardului	Titlul standardului	Indicativul standardului înlocuit	Data la care încetează prezumția de conformitate a standardului înlocuit Nota 1
0	1	2	3	4
1.	SR EN 556-1:2003	Sterilizarea dispozitivelor medicale. Cerințe pentru dispozitivele medicale etichetate „steril”. Partea 1: Cerințe pentru dispozitivele medicale sterilizate în faza finală	SR EN 556:2001	Data depășită (30.04.2002)
2.	SR EN 556-1:2003/AC:2007	Sterilizarea dispozitivelor medicale. Cerințe pentru dispozitivele medicale etichetate „steril”. Partea 1: Cerințe pentru dispozitivele medicale sterilizate în faza finală		
3.	SR EN 556-2:2004	Sterilizarea dispozitivelor medicale. Cerințe pentru dispozitivele medicale etichetate „steril”. Partea 2: Cerințe pentru dispozitivele medicale procesate aseptice		
4.	SR EN 980:2008	Simboluri utilizate pentru etichetarea dispozitivelor medicale	SR EN 980:2003 Nota 2	Data depășită (31.05.2010)
5.	SR EN 1041:2009	Informații furnizate de producătorul de dispozitive medicale	SR EN 1041:2003 Nota 2	31.08.2011

0	1	2	3	4
6.	SR EN ISO 10993-1:2010	Evaluarea biologică a dispozitivelor medicale. Partea 1: Evaluare și testare în cadrul unui proces de gestionare a riscului	SR EN ISO 10993-1:2004 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)
7.	SR EN ISO 10993-4:2009	Evaluarea biologică a dispozitivelor medicale. Partea 4: Selectarea testelor pentru interacțiunile cu sângele	SR EN ISO 10993-4:2003 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)
8.	SR EN ISO 10993-5: 2009	Evaluarea biologică a dispozitivelor medicale. Partea 5: Teste pentru citotoxicitate <i>in vitro</i>	SR EN ISO 10993-5:2003 Nota 2	Data depășită (31.12.2009)
9.	SR EN ISO 10993-6: 2009	Evaluarea biologică a dispozitivelor medicale. Partea 6: Teste pentru efecte locale după implantare	SR EN ISO 10993-6:2007 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)
10.	SR EN ISO 10993-7: 2009	Evaluarea biologică a dispozitivelor medicale. Partea 7: Reziduuri de sterilizare cu oxid de etilenă		
11.	SR EN ISO 10993-7: 2009/AC: 2010	Evaluarea biologică a dispozitivelor medicale. Partea 7: Reziduuri de sterilizare cu oxid de etilenă		
12.	SR EN ISO 10993-9: 2009	Evaluarea biologică a dispozitivelor medicale. Partea 9: Cadru pentru identificarea și cuantificarea produșilor potențiali de degradare	SR EN ISO 10993-9:2003 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)
13.	SR EN ISO 10993-10: 2009	Evaluarea biologică a dispozitivelor medicale. Partea 10: Teste de iritare și de hipersensibilitate cu efect întârziat	SR EN ISO 10993-10: 2003 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)
14.	SR EN ISO 10993-11: 2009	Evaluarea biologică a dispozitivelor medicale. Partea 11: Încercări de toxicitate sistemică	SR EN ISO 10993-11:2007 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)
15.	SR EN ISO 10993-12: 2009	Evaluarea biologică a dispozitivelor medicale. Partea 12: Prepararea eșantioanelor și a materialelor de referință	EN ISO 10993-12:2008 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)
16.	SR EN ISO 10993-13: 2009	Evaluarea biologică a dispozitivelor medicale. Partea 13: Identificare și cuantificare a produselor de degradare din dispozitive medicale pe bază de polimeri	SR EN ISO 10993-13:2003 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)
17.	SR EN ISO 10993-16: 2010	Evaluarea biologică a dispozitivelor medicale. Partea 16: Proiectarea studiilor toxicocinetice pentru produse de degradare și substanțe extractibile	SR EN ISO 10993-16:2009 Nota 2	31.08.2010
18.	SR EN ISO 10993-17: 2009	Evaluarea biologică a dispozitivelor medicale. Partea 17: Stabilirea limitelor admisibile pentru substanțe extractibile	SR EN ISO 10993-17:2003 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)
19.	SR EN ISO 10993-18: 2009	Evaluarea biologică a dispozitivelor medicale. Partea 18: Caracterizare chimică a materialelor	SR EN ISO 10993-18:2006 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)
20.	SR EN ISO 11135-1: 2007	Sterilizarea produselor de îngrijire a sănătății. Oxid de etilenă. Partea 1: Cerințe de dezvoltare, validare și control de rutină al proceselor de sterilizare pentru dispozitivele medicale	SR EN 550: 1997 Nota 2	Data depășită (31.05.2010)

0	1	2	3	4
21.	SR EN ISO 11137-1: 2006	Sterilizarea dispozitivelor de îngrijire a sănătății. Iradiere. Partea 1: Cerințe pentru implementare, validare și control de rutină pentru procesul de sterilizare a dispozitivelor medicale	SR EN 552: 2001 Nota 2	Data depășită (30.04.2009)
22.	SR EN ISO 11137-2: 2007	Sterilizarea dispozitivelor de îngrijire a sănătății. Iradiere. Partea 2: Stabilirea dozei de sterilizare		
23.	SR EN ISO 11137-2: 2007/AC: 2009	Sterilizarea dispozitivelor de îngrijire a sănătății. Iradiere. Partea 2: Stabilirea dozei de sterilizare		
24.	SR EN ISO 11138-2: 2009	Sterilizarea produselor de îngrijire a sănătății. Indicatori biologici. Partea 2: Indicatori biologici pentru sterilizarea cu oxid de etilenă	EN ISO 11138-2:2006 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)
25.	SR EN ISO 11138-3: 2009	Sterilizarea produselor de îngrijire a sănătății. Indicatori biologici. Partea 3: Indicatori biologici pentru sterilizarea la căldură umedă	SR EN ISO 11138-3:2006 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)
26.	SR EN ISO 11140-1: 2009	Sterilizarea produselor de îngrijire a sănătății. Indicatori chimici. Partea 1: Cerințe generale	SR EN ISO 11140-1:2006 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)
27.	SR EN ISO 11607-1: 2009	Ambalaje pentru dispozitive medicale sterilizate în etapa finală. Partea 1: Cerințe pentru materiale, sisteme de bariere sterile și sisteme de ambalare	SR EN ISO 11607-1:2006 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)
28.	SR EN ISO 11737-1:2006	Sterilizarea dispozitivelor medicale. Metode microbiologice. Partea 1: Determinarea populației de microorganisme pe produs	SR EN 1174-1:1999 SR EN 1174-2:1999 SR EN 1174-3:1999 Nota 2	Data depășită (31.10.2006)
29.	SR EN ISO 11737-1:2006/AC:2009	Sterilizarea dispozitivelor medicale. Metode microbiologice. Partea 1: Determinarea populației de microorganisme pe produs		
30.	SR EN ISO 11737-2:2010	Sterilizarea dispozitivelor medicale. Metode microbiologice. Partea 2: Teste de sterilitate efectuate la definirea, validarea și mentenanța unui proces de sterilizare		
31.	SR EN ISO 13485:2004	Dispozitive medicale. Sisteme de management al calității. Cerințe pentru scopuri de reglementare	SR EN ISO 13488:2002; SR EN ISO 13485:2003 Nota 2	Data depășită (31.07.2009)
32.	SR EN ISO 13485:2004/AC:2010	Dispozitive medicale. Sisteme de management al calității. Cerințe pentru scopuri de reglementare		
33.	SR EN 13824:2005	Sterilizarea dispozitivelor medicale. Tratarea aseptică a dispozitivelor medicale lichide. Cerințe		
34.	SR EN ISO 14155-1:2009	Investigația clinică a dispozitivelor medicale pentru subiecți umani. Partea 1: Cerințe generale	SR EN ISO 14155-1:2003 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)
35.	SR EN ISO 14155-2:2009	Investigația clinică a dispozitivelor medicale pentru subiecți umani. Partea 2: Planuri de investigație clinică	SR EN ISO 14155-2:2004 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)

0	1	2	3	4
36.	SR EN ISO 14937:2010	Sterilizarea produselor medicale pentru îngrijirea sănătății. Cerințe generale pentru caracterizarea agentului de sterilizare, desfășurarea, validarea și controlul de rutină al proceselor de sterilizare pentru dispozitivele medicale	SR EN ISO 14937:2003 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)
37.	SR EN ISO 14971:2009	Dispozitive medicale. Aplicarea managementului de risc la dispozitive medicale	SR EN ISO 14971:2007 Nota 2	Data depășită (21.03.2010)
38.	SR EN ISO 17665-1:2007	Sterilizarea dispozitivelor medicale. Căldură umedă. Partea 1: Cerințe pentru implementare, validare și control de rutină pentru procese de sterilizare a dispozitivelor medicale	SR EN 554:2003 Nota 2	Data depășită (31.08.2009)
39.	SR EN 45502-1:2001	Dispozitive medicale implantabile active. Partea 1: Cerințe generale de securitate, marcare și informații furnizate de producător*)		
40.	SR EN 45502-2-1:2004	Dispozitive medicale implantabile active. Partea 2-1: Cerințe particulare pentru dispozitivele medicale implantabile active pentru tratarea bradiaritmiei (stimulatoare cardiace)*)		
41.	SR EN 45502-2-2:2008	Dispozitive medicale implantabile active. Partea 2-2: Cerințe particulare pentru dispozitivele medicale implantabile active destinate tratamentului tahiaritmiilor (inclusiv defibrilatoare implantabile)*)		
42.	SR EN 45502-2-3:2010	Dispozitive medicale implantabile active. Partea 2-3: Cerințe particulare pentru sisteme de implant cohlear și implant auditiv de trunchi cerebral		
43.	SR EN 60601-1+A1+A2:2001	Aparate electromedicale. Partea 1: Cerințe generale de securitate		
44.	SR EN 60601-1:2007	Aparate electromedicale. Partea 1: Cerințe generale de securitate de bază și performanțe esențiale*)	SR EN 60601-1 + A1 + A2:2001 Nota 2	1.06.2012
45.	SR EN 62304:2007	Software pentru dispozitive medicale. Procesele ciclului de viață ale software-ului*)		

Nota 1: În general, data încetării prezumției de conformitate va fi data de anulare stabilită de către organismul european de standardizare, însă se atrage atenția utilizatorilor acestor standarde asupra faptului că aceasta poate diferi în anumite cazuri excepționale.

Nota 2: Standardul nou (sau amendamentul) are același scop cu standardul înlocuit. La data stabilită, standardul înlocuit încetează să confere prezumția de conformitate cu cerințele esențiale din directivă.

*) Prezentul standard european nu acoperă în mod necesar cerințele introduse prin Directiva 2007/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de modificare a Directivei 90/385/CEE a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la dispozitivele medicale active implantabile, a Directivei 93/42/CEE a Consiliului privind dispozitivele medicale și a Directivei 98/8/CE privind comercializarea produselor biodestructive.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 445802